

موضع غرب دربرابر رژیمی که قوانین بین المللی را به سخره گرفته است !

روز دوشنبه ۲۰ آوریل ۲۰۰۹ دنیا شاهد نمایشی بود که در حضور دبیر کل سازمان ملل متحده نمایندگان بسیاری از کشورها در ژنو، رئیس جمهور یکی از مستبد ترین دیکتاتوریهای قرن به سخنرانی پرداخت. برای اولین بار نبود که محمود احمدی نژاد به عنوان رئیس جمهور ایران کلیه قوانین و مصوبات سازمان ملل را به سخره می گرفت و آنهارا زیرپا می گذاشت. طی چند سال گذشته وی و دیگر رهبران رژیم جمهوری اسلامی ایران، بارها مصوبات سازمان ملل و قوانین شناخته شده و الزام آور بین المللی را «ورق پاره های بی ارزش» خوانده اند.

اگرسی سال پیش، اینگونه اظهارات درمحدوده ایران خلاصه می شد و دنیای غرب ظاهر اینگونه ادعاهای را محاکوم می کرد، اکنون نیاز اقتصادی غرب موجب شده است تا برخلاف کلیه شیوه شیوه اجتماعی دنیای متمدن، به افراد بی مقداری نظری احمدی نژاد تربیون سازمان ملل داده شود و در سوئیس از او پذیرایی بعمل آید.

قبل از کنفرانس، اکثر کشورهای غربی با آگاهی از موضع بغاای ضد دمکراتیک و ضد انسانی رژیم جمهوری اسلامی ایران، شرط مشارکت خود در اجلاس ژنو و گوش کردن به سخنان احمدی نژاد را فقط به چگونگی اظهارات وی درباره اسرائیل خلاصه کرده بودند. تو گویی کشтар صدھا هزار نفر از نیروهای انقلابی و متفرق ایران، سرکوب خلقهای تحت ستم کشورما، از کردستان تا بلوقستان و از ترکمن صحرا تا آذربایجان و خوزستان برای دنیای غرب هیچگونه اهمیت و ارزشی ندارد!

بدون شک هیچ فرد آگاه و انسان متفرقی نمی تواند واقعیات جنگ جهانی دوم و وجود هولوکاست را انکار کند. واکنش بجای نمایندگان کشورهای غربی در مورد عدم مشارکت و یا خروج از جلسه سخنرانی احمدی نژاد در ژنو سوئیس، امری کاملاً قابل قبول و مورد تأیید است. موضوعی که نمی توان آنرا نادیده گرفت، این واقعیت انکار ناپذیر است که دفاع از مردم اسرائیل این جواز را برای غربیها صادر نکرده است که حقوق انسانی بیش از هفتاد میلیون نفر از مردم تحت ستم ایران را زیرپا بگذارند. گیریم که احمدی نژاد در مورد اسرائیل سخنان همیشگی اش را در ژنو تکرار نمی کرد! آیا غربی ها باز هم اینگونه تاکتیکهای مقطوعی وی را همانند سخنرانی سه روز قبلش بمناسبت روز ارتش به فایل نیک نمی گرفتند؟ آیا نمایندگان غرب حاضر بودند با خاطر اعمال دیکتاتوری و سرکوب خلقهای تحت ستم ایران کمترین واکنشی نسبت به سخنرانی و یا حضور وی در ژنو نشان دهند؟

با وجودیکه حرفهای رئیس جمهور اسلامی ایران بمناسبت روز ارتش، ماهیتا هیچگونه تفاوتی با حرفهای قبلی اش نداشت، اما از آنجاکه غربیها دنبال بهانه ای برای توجیه سیاستهای آقای اوباما درمورد مذاکراتش با رژیم ایران هستند، این بیانات را متفاوت ارزیابی نمودند؟ آیا سخن گفتن مثبت و یا منفی درمورد اسرائیل، بخودی خود هیچگونه تغییری در ماهیت دیکتاتوری و سرکوبگر رژیم جمهوری اسلامی ایران بوجود خواهد آورد؟ آیا از لحاظ قوانین و عرف بین المللی این شرط و اصول صحیحی است که یک رژیم دیکتاتوری در داخل کشور خویش به هر جنایتی دست زند، نسل کشی کند، بیش از ده هزار زندانی سیاسی را طی ۴۸ ساعت به جوخه اعدام بسپارد، جنایاتی نظیر هولوکاست و یا بدتر از آنرا درکشور خود مرتکب شود، اما چون سیاستهایش همسو با منافع غرب و هماهنگ با آنهاست، پس می تواند مورد تأیید جامعه بین المللی قرار گیرد؟ همان سیاستی که متأسفانه سالهای است دنیای غرب در برابر دیکتاتورهایی نظیر حکومت اسلامی ایران در پیش گرفته است.

عملکرد دولتهای اروپایی ، بویژه دولت فرانسه درمورد رژیم جمهوری اسلامی ایران

در اروپا ، علی‌رغم جنجالهای مطبوعاتی پیرامون سیاست واحد اتحادیه اروپا و یکی شدن این قاره ، هنوز دربرابر تنگاهای اقتصادی و سیاسی هر کشوری خط مشی جداگانه‌ای اتخاذ می‌کند. دولتهای بزرگ در این اتحادیه نظیر: آلمان ، فرانسه ، ایتالیا ، انگلیس ، هلند درمورد بحران اقتصادی جهان سرمایه داری هرکدام راه متفاوتی را برگزیده‌اند. درمورد رژیم جمهوری اسلامی ایران نیز منافع اقتصادی آنها موجب اتخاذ تصمیمات متفاوتی گردیده است . بطورمثال در حالیکه دولتهای هلند، ایتالیا و آلمان از شرکت در جلسه دوربان ۲ بخاطر حضور احمدی نژاد خودداری کردند، فرانسه که موضعی موافق در تمام زمینه‌ها اتخاذ می‌کند و در سالهای گذشته نیز کشورش به پایگاه اصلی تروریستهای رژیم جمهوری اسلامی ایران در آمده است ، موضعی متزلزل نشان داد. فرانسه اعلام کرد در جلسه سخنرانی احمدی نژاد شرکت می‌کند به شرطی که وی علیه اسرائیل چیز زیادی نگوید! مطمئنا اگر فشار اسرائیلی‌ها نبود ، این شرط نیز از سوی فرانسه اعلام نمی‌گردید. باوجود تغییرات اخیر درستگاه دولتی فرانسه و روی کار آمدن آقای سرکوزی ، امتعیین سیاست نهایی درمورد رژیم ایران هنوز هم نه در الیزه که در کمپانیهای توtal ، پژو ، رنو و امثال‌هم اتخاذ می‌گردد.

کوشنر وزیرخارجه فرانسه درمورد خروج نماینده کشورش از فرانسه می‌گوید «من امیدوارم که این حرکت اعتراض آمیز موجب ایجاد حس مسئولیت در سطح جامعه بین المللی گردد. برای اینکه ملت‌ها علیه هر نوع نطق کینه توزانه و هرگونه یاوه گویی گرد هم نیامده‌اند، حمایت از حقوق بشر و مبارزه علیه هر نوع نژادپرستی خیلی مهم است» .

بسیار خوب ، سخنان آقای کوشنر مردم پسند و شاید هم برای فرانسویها اغوا کننده است ، اما بجای بود اگر آقای کوشنر برای یکبار هم که شده به نمایندگانش دستور می‌داد، بخاطر رعایت حقوق بشر و اعمال دیکتاتوری در ایران ، مذاکرات دوجانبه بین نمایندگان رژیم ایران و فرانسه در پاریس و صرف ناهار ماهیانه با سفیر و سایر دیپلمات - تروریستهای رژیم ایران هم به تعویق بیافتد! چه رسد به اینکه دستور دهد جلسات هماهنگی مشترک با سفیر رژیم در پاریس را ترک کنند؟ آقای کوشنر ادعا می‌کند: «حمایت از حقوق بشر و مبارزه علیه هر نوع نژادپرستی خیلی مهم است». کاملا درست ، اما چرا هنگامیکه پای منافع اقتصادی درمیان است ، همیشه حقوق بشر باید گرفته شود و نژاد پرستی راهم فقط در محدوده انکار کنندگان هولکاست ارزیابی نمود؟ اگر شکنجه و اعدام ده ها هزار نفر از نیروهای انقلابی و مبارز در زندانهای رژیم جمهوری اسلامی و کشتار صدها هزار نفر از مردم سراسر ایران در مقوله حمایت از حقوق بشر نمی‌گنجد ، پس استناد جستن گاه و بیگاه به این میثاق بین المللی به چه درد می‌خورد!

دولتهای غربی بویژه فرانسه ، هر بارکه مجبور شدند اظهاراتی علیه رژیم دیکتاتوری ایران بربازان آورند بلا فاصله یا توسط سفرای سیار و یا از کانالهای مختلف به حاکمان ایران پیغام فرستادند که موضوع را خیلی جدی نگیرید ، مصرف داخلی داشته است. برای اینکه بی‌مدرس سخن نگفته باشیم ، باز هم به موضع کیری یک روز بعداز کنفرانس ثنو آقای کوشنر بازمی‌گردیم . وی طی مصاحبه با کانال ۵ فرانسه می‌گوید : «سفر متکی که من مرتبا با او دیدار می‌کنم و قرار بود این هفته در پاریس باشد، کمی به تعویق انداخته شد. من فکر می‌کنم این سفر لزوماً اندکی به تعویق می‌افتد، اما، ما رابطه خود را قطع نمی‌کنیم و به روند مذاکرات نیز پایان نمی‌دهیم. ما به هیچ وجه بر علیه ایرانی‌ها نیستیم. ما در این منطقه بی‌چون و چرا طرفدار صلح هستیم و اگر احمدی نژاد دوباره انتخاب شود، باز درها به روی مذاکره بسته نخواهد شد».

ملاحظه می کنید که درازای یک قدم به جلو برداشتن درزنو ، طی ۲۴ ساعت، دولت فرانسه چند قدم به عقب فرار کرده است. مطمئنا اگر بخاطر رقابت‌های حزبی در داخل فرانسه نبود «این سفر لزوماً اندکی به تعویق» نمی افتاد و آقای کوشنر مجبور نمی شد به احمدی نژاد پیام بفرستد که اگر دوباره هم انتخاب شدی روی ما حساب کن !

سوئیس کشور «بی طرفی» است اگر پای نفت و گاز در میان نباشد!

هانس رودلف مرز رئیس جمهور سوئیس ضمن خوش آمد گویی به محمود احمدی نژاد در ژنو گفت : «حضور شما فرصت مغتنمی است تا درباره راه های توسعه روابط دوجانبه ، همکاریهای منطقه ای و بین المللی بحث و تبادل نظر شود». به دنبال اظهارات آقای رودلف مرز، دولت سوئیس نیز اطلاعیه ای صادر کرد که محور آن تأکید بر همکاری دوجانبه بویژه درمورد همکاریهای اقتصادی در زمینه انرژی می باشد. دولت سوئیس بدون اشاره به جزئیات تقاضای رئیس جمهور خود از احمدی نژاد درمورد خرید نفت و گاز ارزان قیمت از رژیم ایران ، سفر احمدی نژاد به سوئیس را حائز اهمیت تلقی کرده است.

به نظرمی رسد نیاز اقتصادی سوئیس هم بر «بی طرفی» این کشور سایه افکنده است. مدت مديدة است که رقابت‌های اقتصادی و نیاز به بازار پر سود ایران موجب شده است تا دول بزرگ صنعتی و صاحبان ثروت تعریف جدیدی از مقوله های حقوق بشر و نژاد پرستی ارائه دهند. آنان حق خود می دانند تا مصوبات بین المللی را در خدمت به منافع اقتصادی خویش تعبیر و تفسیر کنند.

از آنجاکه در یکسال گذشته بانکهای سوئیس ، بویژه UBS بعنوان بزرگترین بانک این کشور، میلیاردها دلار از دست داده است ، اکنون دولتمردان این کشور سخت بتکاپو افتاده اند تا راهی برای جبران خسارتهای هنگفت وارد بیابند . کاملا مفهوم است که در شرایط بحران کنونی ترمیم میلیاردها دلار ضرر کار آسانی نیست. از اینرو دولت سوئیس دریک سوداگری آشکار «بی طرفی» خودرا درازاء یک زدویند عریان با رژیم دیکتاتوری - مذهبی حاکم بر ایران به مناقصه گذاشت. اگر جز این واقعیت است اصلا چه لزومی داشت جلسه ای که توسط سازمان ملل بپیشده و دولت سوئیس دعوت کننده نیست ، حال رئیس جمهورش از احمدی نژاد استقبال کند! این کار از لحاظ عرف تشریفاتی و دیپلماتیک نیز الزام آور نبوده است.

رئیس جمهور سوئیس برای توجیه رفتارش استناد می کند که ما حافظ منافع آمریکا در ایران هستیم . این موضوع را همه می دانند ، اگر دولت سوئیس به این اصل نیز پای بندیماند، بنابراین آنها حافظ منافع آمریکا هستند و نه حافظ منافع رژیم ایران در غرب . چرا در شرایطی که خود آمریکا این اجلاس را تحريم کرده رئیس جمهور سوئیس «فرصت را مغتنم شمرده» تا با احمدی نژاد تجارت کند و از اوطلب خرید نفت و گاز ارزان بنماید؟

رئیس جمهور سوئیس بخاطر نیاز اقتصادی و زدویند با رژیم دیکتاتوری - مذهبی ایران مقدم فردی را گرامی داشت که مردم ایران وی را تیرخلاص زن و جامعه جهانی اورا هیتلر کوچک لقب داده است. بدون شک ، اقدام دولت سوئیس در پذیرایی از احمدی نژاد نه یک عهد شکنی با قوانین و مردم سوئیس ، بلکه یک تجاوز آشکار به حقوق مردم ایران است که سالهای است تحت سلطه نظام دیکتاتوری - مذهبی حاکم قرار دارند.

سازمان چریکهای فدایی خلق ایران

A.C.P- Postfach 12 02 06-60115 Frankfurt am Main-Germany-Fax: 00-49-221-170 490 21
Web Site: <http://www iranian-fedaii de> E-Mail: organisation@iranian-fedaii.de